

March 24, 1957

**Resolution of the CC of the People's Party of Iran
about Some Mistaken and Blanquist Decisions of the
NPI Leadership**

Citation:

"Resolution of the CC of the People's Party of Iran about Some Mistaken and Blanquist Decisions of the NPI Leadership", March 24, 1957, Wilson Center Digital Archive, RGANI, f. 5, op. 28, d. 499. Department for Relations with Foreign Communist Parties (International Department of the Central Committee), 1953-1957, microfilm, reel 125. Contributed by Roham Alvandi and translated by Gary Goldberg.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/119719>

Summary:

This resolution addresses the People's Party of Iran's actions regarding the Party's mistakes after the August 1953 coup. Some members of the party went through with partisan raids and seizures when that was no longer the plan, as well as with the distribution of leaflets titled "Announcement of Danger." The explanation given by the NPI was that although the party supports violent measures when necessary and approved by the masses, the decisions made in this instance by the executive committee did not have the support of the masses, and therefore were flawed.

Original Language:

Russian

Contents:

Original Scan
Translation - English

ЦК КПСС
14057
27 МАИ 1957
79

50

Перевод с персидского

ПОДЛЕЖИТ ВОЗВРАТ
В ВЕЩНОЕ ОТДЕЛ ЦК КПСС

РЕЗОЛЮЦИЯ

ЦК Народной партии Ирана от 14 марта 1957 г. о некоторых ошибочных и бланкистских решениях руководства НПИ после переворота 19 августа 1953 г.

1. После поражения национально-освободительного движения, в связи с монархо-фашистским переворотом шаха-Захеда, руководство партии в Иране в своих взглядах и решениях стремилось к возмещению нанесенного ущерба и ликвидации режима переворота. Эти взгляды и решения были подчинены стихийным желанием партийных масс, переоценивали силы партии и носили характер бланкизма и народничества. К ним относится осуществление плана партизанских налетов и захватов, когда для этого уже не было необходимых условий (удар, понесенный 30 мардада - 22 августа), диверсия на аэродроме Гальаморги, листовки под названием "Объявление опасности" и др. Решение 30 мардада - 22 августа осуществлено не было.

В результате обмена мнениями между членами исполкома, находящимися в Тегеране, и членами ЦК, находящимися за границей, и по совету последних план партизанских налетов не был осуществлен, а также не были проведены в жизнь и еще некоторые из этих решений. Однако часть мероприятий - диверсия в Гальаморги и листовки "Объявление опасности" - были осуществлены.

По этому поводу ЦК считает необходимым дать свои разъяснения.

2. НПИ - революционная партия, которая считает, что насильственные действия (начиная от восстания, революционной войны и партизанской деятельности и кончая разного рода другими действиями, связанными с нанесением ущерба) могут быть полезны и даже обязательны только при тщательной их подготовке, в определенные моменты классовой борьбы и национально-освободительного движения. Революционная партия не отказывается от этого необходимого средства, но обращается к нему только после учета всех обстоятельств. Критика партией некоторых поспешных решений исполкома в Иране исходит не из полного отрицания необходимости насильственных действий, а считает необходимым обращаться к ним, когда эти действия стано-

14057

2.

ваться необходимым долгом. Подобное отрицание означало бы скатывание к реформизму.

НПМ считает, что основной обязанностью пролетарской партии является организация широких масс против империализма и реакции, а насильственные действия при осуществлении этой основной обязанности могут быть полезны только в определенные моменты.

Насильственные действия целесообразны и могут привести к победе только тогда, когда они опираются на широкие массы, которые поддерживают эти действия, а также при наличии необходимых общественных условий. Насильственные действия, которые не пользуются поддержкой широких масс, а поддерживаются только авангардом рабочего класса - пролетарской партией превращаются в бланкизм и авантюризм.

Критика партией некоторых решений исполкома после 19 августа исходит именно из того, что эти решения были приняты без достаточного учета основной базы, т.е. широких масс, опираясь только на партию рабочего класса, а это означало переоценку своих сил.

Эти решения и особенно та их часть, которая была проведена в жизнь, как, например, диверсия в Гальяморги и листовки, "Объявление опасности" оказали отрицательное влияние на общественное мнение и нанесли партии известный ущерб.

3. Нельзя вообще отвергать и считать бланкизмом использование различных общественных сил, в том числе и племени кашкаи. В интересах национально-освободительного движения это возможно при особых условиях и в определенный момент.

Однако переговоры с главарями кашкайского племени после 19 августа следует отнести к решению исполкома о несвоевременном восстании. Эти переговоры ЦК рассматривает как бланкизм.

4. Весь исполком партии в Тегеране несет ответственность за указанные авантюристические решения и действия, независимо от того, кто из членов руководства партии вносил эти предложения, т.к. имеющиеся документы свидетельствуют о том, что ни одно действие не было предпринято кем-либо лично, без уведомления соответствующих органов. Всякое предложение подвергалось обсуждению соответствующих партийных инстанций, где получалось согласие. Внести предложение или проявить какую-либо инициативу, хотя и не

в.

правильную, не противоречит организационным принципам.

5. Позиция совещания членов ЦК, находящихся за границей, которые в свое время в ответ на запрос тегеранских товарищей, послали документ под названием "О стратегической и тактической линии партии" и воспрепятствовали принятию некоторых неверных решений, в этом смысле была правильной.

В то же время следует сделать скидку на то, что товарищи из тегеранского исполкома находились под нажимом партийных масс и действовали в трудных условиях, особенно после поражения, что мешало им принимать решения свободно и хладнокровно, как это могли делать товарищи, находившиеся за границей.

ЦК Народной партии Ирана

14 марта 1957 г.

Перевела: В. Савиц (В. Савельева)

قطب نامه کمیته مرکزی حزب توده ایران

در باره بعضی تصمیمات استیفاء که منتهی در پی اجرای آن در کمیته مرکزی حزب توده ایران

پس از گذراندن ۲۸ مرداد ۱۳۳۲. محرم ۱۴، ۱۹۵۷

۱- پس از نامی جنبش در مجلس ملی در حال گذراندن مذاکرات - نائیتی است - زاهدی، کمیته مرکزی حزب توده ایران کمیته نظارت
 و تصمیمات استیفاء که در آن جریان این نامی در مجلس ملی در حال گذراندن مذاکرات است. این نظریات و تصمیمات که بر پایه سیاست از آن است
 خود بخوبی توده حزبی، بر بهادران به قدرت خود و مردمی از آن است. «جریان استیفاء» استیفاء در این جنبه بدستگشتی و ناروینگی است. از آنجمله
 نقشه درجه و دستبردای، پرتزانه در شرایطی که برای آن زمینه لازم موجود است، اعمال ضربت در ۲۵ مرداد خردادگی در منطقه مرغی، تراکت
 با اصطلاح ناروینگی، «معلم ظاهر» و غیره. تصمیم بر این است که در ۲۵ مرداد عملی نشود. در این صورت زحای هیئت جرییده آسمان، ^{نکته}
 کمیته مرکزی در فرج و توسعه ای زحای جز نقشه درجه و دستبردای، پرتزانه انجام نگرفت. لذا استیفاء از این تصمیمات و عملی نشود
 و از بعضی از این تصمیمات استیفاء در منطقه مرغی انجام گرفت در آنکه ای بخدمت خطر زشت یافت. کمیته مرکزی تصریح خود را در باره
 این مسائل خردگی میزند.

۲- حزب توده ایران که حزب بنفد است در آنست که اعمال قهر (از قیام و جنگ) ای بنفد به عدالت پرتزانه گرفته تا
 از این اقدامات دیگر از بنفد در این ضربت و غیره) «مهم است» اما در وقت آن که عدالت مستنی از بنفد طبقات و جنبش مردمی
 میماند بنفد است بر مردم به لحاظ در حزب بنفد به نیتها از درجه و این وظیفه بر مردم مدی بر این تا به بنفد خود را در پس از بنفد کلان
 با آن معبر میزند. لذا استیفاء حزب از بعضی تصمیمات استیفاء استیفاء حزب در ایران ناشی از آنکه در خردت اعمال
 در باره مردمی که در این مجال هر بنفد بر مردم به آن شود نیست زیرا در بنفد یکبارگی در تصمیم و نظریاتی در روز زمین است.

حزب توده ایران بدان است که در نظریه های حزب بود که در آنکه در نظر مردمی وسیع ترین توده با بنفد در پی این است که در اعمال
 قهر در پی درجه و این وظیفه های میروند تنها بنفد به لحاظ ای خردگی شود.
 اعمال قهر تنها با یکبارگی به توده و پس از آن استیفاء که از آن استیفاء که کنند در صورت وجود شرایط خردگی استیفاء در خردگی است و یکبارگی
 از این جهت که با خود دارد. اعمال قهری که در بنفد توده وسیع بر خود را در نیتها با یکبارگی طبع بنفد استیفاء که در بنفد حزب بود که
 انجام گیرد در تصمیم بدستگشتی و ناروینگی است. استیفاء حزب بر بعضی از تصمیمات استیفاء استیفاء حزب در ایران ناشی از آنکه در خردت اعمال

نامش از آن است که در واقع دین تعقیبات بدون رتبه گانه بر تائین با بر توده ای وسیع و با یک و حزب طبقه کارگر است که همیشه
و تسخیر عام مردم بهاداران بزرگی خود بود. دین تعقیبات و بویژه آن قسمتی از تعقیبات که جنبه عملی بخود گرفت مانند فرار کجایی در
در اکت . به عدم خطر تا اثرات منفی در فکر عمومی دینت در اینها نه حزب دارد آورد.

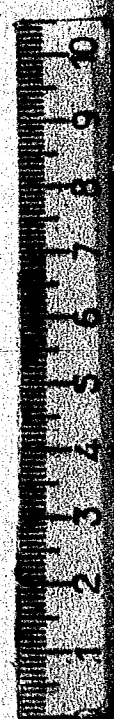
۳ - بطور کلی میتوان استناد از بزرگی مختلف رجوعی در تاسیر با آنها و منجبه باقی و شغای را که به بدست و شرایط خاصی در دروسی از
زمان مکتب است در جهت منظور نهضت نهضت بخش های عمل کنند برود و نسبت در در موارد عملیات بدستگیری تلقی نمود. و اینها در
سبب از این برود با سران این شغای در کار تعقیبات نیست برایشه بین بر قیام نا اهل کلام بوده که کمیته مرکزی تعقیبات مذکور در تعقیبات
بدستگیری تسخیر می بود.

۴ - مسئولیت نیست برایشه حزب در تهران در مورد تعقیبات و اقدامات صادره جویند مورد بحث صرف نظر از پیشینداری آن یا آن
عضو بربری حزب مسئول است همین زیرا پسند و عملکردش که وجود روشن میکند که در این عملی (انفرادی) و بدون جلبت معات است صالح
حزب به این هم نگرفته و پیشینداری و در این کارهای مورد بحث در جهت صالحی که خزانه مطرغ و در باره آن گزارش شده است. در این پیشینداری
و طریق برگزیده به کجایی و لو نادرست در ملاحظه ها که خزانه خندان تسکیده است.

۵ - صحت روش مبدئیه مشورت و نقای کمیته مرکزی در خارج که در واقع خود سندی است گزارش . در باره خطای همی بهر از این
و تا کنونی حزب . در این نقای تهران ارباب دینتند و مانع رجوع برضی تعقیبات نادرست شدند در این زمینه درست است
و البته باید این عامل را با برود نقای نیست برایشه در تهران تصحیح کرد که در رتبه خزانه و محیط خاص پس از شکست مانع از
نقد خزانه ای میشه که نقای خارج نسبت شرایط خود به آن است و دینتند.

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۱۴ خرداد ۱۹۵۷

[CPSU CC stamp:
14057
24 March 1957
Subject to return to the
CPSU CC General Department]
Translation from the Persian

RESOLUTION

of the CC of the People's Party of Iran of 14 March 1957 about some mistaken and Blanquist decisions of the NPI leadership after the 19 August 1953 coup

1. The leadership of the Party in Iran strived in their views and decisions to compensate for the damage done after the defeat of the national liberation movement in connection with the monarchist-fascist coup of the Shah and Zahedi and to liquidate the coup regime. These views and decisions were subordinate to the natural wishes of the Party masses, they overestimated Party strength, and had the nature of Blanquism and populism. They include the implementation of a plan of partisan raids and seizures when there were no longer the necessary conditions for this (the blow inflicted on the 30th of Mordad, the 22nd of August), sabotage at the [Gal'amorgi] Airfield, leaflets under the name of "Announcement of Danger", and others. The decision of the 30th of Mordad, 22nd of August, was not carried out.

As a result of an exchange of opinions between members of the executive committee in Tehran and CC members abroad and on the advice of the latter the plan of partisan raids was not implemented, and several other of these decisions were not put into effect. However, part of the measures, the sabotage at [Gal'amorgi] and the "Announcement of Danger" leaflets were carried out.

The CC considers it necessary to give its explanations about this.

2. The NPI is a revolutionary party, which thinks that violent acts (beginning with an uprising, revolutionary war, and partisan activity, and ending with various other acts associated with inflicting damage) can be useful and even obligatory only when they are carefully prepared at certain moments of a class struggle and national liberation movement. A revolutionary party does not reject this necessary means, but resorts to it only after considering all the circumstances. Criticism by the Party of some hasty decisions of the executive committee in Iran comes not from a complete renunciation of the need for violent acts, but considers it necessary to turn to them when these acts become a necessary duty. Such a renunciation would mean slipping into reformism.

The NPI thinks that the main responsibility of a proletarian party is the organization of the broad masses against imperialism and reaction, but violent acts when carrying out this main responsibility can be useful only at certain moments.

Violent acts are advisable and can lead to victory only when they rely on the broad masses which support these actions, and also when there are the necessary social conditions. Violent acts which do not enjoy the support of the broad masses but are supported only by the avant garde of the working class are turned into Blanquism and adventurism by a proletarian party.

Criticism by the Party of some of the decisions of the executive committee after the 19th of August arise namely from the fact that these decisions were adopted without sufficiently taking into account the main base, that is, the broad masses, relying only on the Party of the working class, but this meant an overestimation of their own

strength.

These decisions and especially that part of them which were put into effect like, for example, the sabotage in Gal'amorgi and the "Declaration of Danger" leaflets exerted a negative effect on public opinion and caused the Party certain damage.

3. One cannot completely reject and consider Blanquism the use of various social forces, including the Qashqai tribe. This is possible in the interests of the national liberation movement in special conditions and at a certain moment.

However, after the 19th of August discussions with the chiefs of the Qashqai tribe ought to refer to the executive committee decision about an untimely uprising. The CC views these discussions as Blanquism.

4. The entire Party executive committee in Tehran bears responsibility for these adventurist decisions and acts regardless of which of the members of the Party leadership made these suggestions, since the available documents demonstrate that not a single act was undertaken by anyone personally without informing the appropriate bodies. Every suggestion was discussed at appropriate Party levels, where agreement was received. To make a suggestion or to display any initiative, even if not correct, does not violate organizational principles.

5. The position of the meeting of CC members abroad which at one time sent a document in response to a request of the Tehran comrades entitled, "The Strategic and Tactical Line of the Party" and obstructed the adoption of several wrong decisions was correct in this sense.

At the same time allowance ought to be made for the fact that the comrades on the Tehran executive committee were pressured by the Party masses and were operating in difficult conditions, especially after the defeat which prevented them from adopting decisions freely and cold-bloodedly as the comrades abroad could have done.

The CC of the People's Party of Iran

14 March 1957

Translated: [signature] (V. Savel'yeva)
2lk

[the Persian-language original follows]